وحید مژده ۲۰۱۰/۰۱/۳۰م

جنگ، گرایش مسلط

قبل از کنفرانس لندن دولت افغانستان اعلام نمود که طرحی به منظور بازگرداندن مخالفین مسلح دولت از صف جنگ و پیوستن آنان به پروسهٔ صلح را به این کنفرانس ارائه خواهد داد و نیز اعلام شده بود که جامعهٔ جهانی آمادگی خود را برای کمک مالی سخاوتمندانه به طالبانی که از جنگ دست می کشند اعلام خواهد کرد.
در کنفرانس لندن طرح دولت افغانستان برای مذاکره با طالبانی که قانون اساسی افغانستان را می پذیرند واز جنگ دست می کشند مورد استقبال قرار گرفت و بعضی کشورها از تاسیس یک صندوق برای کمک به این قماش از طالبان حمایت نموده و وعدهٔ کمک پولی دادند.
گوردون بروان صدراعظم بریتانیا در این کنفرانس بصراحت گفت اگر مخالفین به پروسهٔ صلح نپیوندند بشدت سرکوب خواهند شد. فرماندهان نیروهای خارجی قبلا اعلام داشته بودند که سال ۲۰۱۰ سال خونینی برای افغانستان خواهد بود. در همین حال شایعاتی بگوش رسید که گویا (کای آیده) نمایندهٔ خاص سرمنشی سازمان ملل متحد در افغانستان در اوایل سال جاری میلادی در امارات متحدهٔ عربی ملاقاتی با بعضی از نمایندگان ملا محمد عمر رهبر طالبان داشته است. هرچند این شایعات بوسیلهٔ کای آیده و همچنان طالبان رد شد اما اخباری بگوش می رسد که احتمال چنین ملاقاتی را بیشتر می سازد. مدتها قبل زمانیکه یکی از مسئولین سیاسی طالبان در یک مصاحبه، از سازمان ملل متحد بعنوان مرجعی که می تواند در مورد کشتار غیرنظامیان در افغانستان تحقیق نماید نام برد، در حقیقت طالبان چراغ سبزی به این سازمان متحد نشان دادند. در آن مصاحبه ملاآغاجان معتصم گفته بود:
مردم افغانستان در شرایط کنونی سخت مظلوم اند. بر آنها بمباران های ظالمانه صورت می گیرد و با بیرحمی به قتل می رسند. دشمنان افغانستان و مردم افغانستان در این کشور قتل عام و نسل کشی را براه انداخته اند. بنابراین امارت اسلامی افغانستان از سازمان ملل متحد درخواست می نماید تا در قضیهٔ افغانستان رول مثبت ادا نماید و فریاد مظلومیت افغانها را بشنود. بر سر افغانها دست محبت بکشد و آنها را از ظلم و بربریت نجات دهد و برای افغانها بر بنیاد حقوق بشر شرایط عادی و آرام زندگی را فراهم سازد. (مصاحبهٔ ملاآغاجان معتصم منتشر شده در سایت انترنتی توره بوره).
شاید همین اشارهٔ سبز از جانب طالبان موجب شده باشد تا این سازمان وظیفه بگیرد که با نمایندگان طالبان به مذاکره بپردازد. شاید این مذاکرات به نتیجه نرسیده و طالبان روی موقف سابق شان پافشاری نموده اند. به همین دلیل کای آیده خبر این مذاکرات را تکذیب می کند. به باور بعضی ها طالبان به کای آیده گفتند که حاضرند در هر جائی به مذاکره بپردازند اما به این شرط که موضوع خروج نیروهای خارجی از افغانستان در صدر اجندای مذاکرات قرار داشته باشد.
اما موقف طالبان در مورد مذاکره دارای سه شرط است که سخنگوی سیاسی طالبان در همان مصاحبه روشن ساخته است. این سه شرط عبارتند از:
* اعلام رسمی آمادگی برای خروج نیروهای خارجی از افغانستان. تا به این وسیله فضای اعتماد برای مذاکرات با شما بمیان آید.
* تمام زندانیان بیگناه که در زندان های شما بسر می برند باید آزاد شوند تا ما بدانیم که شما در مذاکره و صلح با حسن نیت شامل می شوید.
* باید اسامی تمام کسانی را که در لیست های سیاه خویش شامل ساخته اید از این لیست ها خارج سازید تا مذاکرات با شما بصورت اصولی صورت گیرد. در این مذاکرات در یکطرف شما (امریکائی ها) و در جانب دیگر نمایندگان واقعی مردم افغانستان (مقصود نمایندگان مخالفین مسلح دولت است) باید شرکت داشته باشند. در چنین صورتی ما با دشمن خود تفاهم کرده می توانیم.
اما اگر آن اداره (مقصود دولت کابل است) که تحت سایه استعمار در افغانستان شکل گرفته و بنام افغانها نامگذاری شده است، از ما تقاضای مذاکره نماید، ما در این مورد قبلا هم گفته ایم که امارت اسلامی افغانستان قصد مذاکره با این اداره را ندارد.
بقول ملا معتصم این سه شرط به امریکائی ها ارائه شده است و اگر آنها این شرایط را قبول کنند، طالبان حاضر اند تا با آنها مطابق به اصول و قوانین بین المللی مذاکره نمایند.

افغان جرمن آنلاین په درنښت تاسو همکاری ته رابولي. په دغه پته له موږ سره اړیکه ټینګه کړئ maqalat@afghan-german.de
یادونه: دلیکنې د لیکنیزې بڼې پازوالي د لیکوال په غاړه ده ، هیله من یو خپله لیکنه له رالیږلو مخکې په ځیر و لولئ

شرایطی که طالبان ارائه کرده اند لااقل در شرایط موجود نمی تواند مورد موافقت جامعهٔ جهانی قرار بگیرد. بنابراین کشوری چون انگلستان که قبلا تا حدودی طرفدار مصالحه و گفتگو با طالبان بود اکنون به این نتیجه رسیده است که راهی جز جنگ با طالبان وجود ندارد. در کنفرانس لندن نیز همه کشورهای عضو به این مسئله با هم توافق نمودند که باید از تمام امکانات موجود برای تضعیف طالبان و سرکوب این گروه استفاده نمایند. در حقیقت تصمیم جامعهٔ جهانی در کنفرانس لندن برای دادن پول وسایر مشوق های مادی به طالبان سطح پائین برای پیوستن به پروسهٔ صلح، نمایانگر ناامیدی جامعهٔ جهانی از رسیدن به هر توافقی با رهبری طالبان است.
در زمان تجاوز اتحاد شوروی به افغانستان نیز موقف مجاهدین این بود که باید با دولت کابل مذاکره صورت نگیرد بلکه با روسها مذاکره شود زیرا دولت کابل از مشروعیت برخوردار نیست و مذاکره با این دولت، به آن مشروعیت خواهد داد. این احساس بحدی قوی بود که حتی رهبران گروههای معتدل مجاهدین نیز جرئت نکردند تا با نجیب مذاکره کنند اما بعد ها مجبور شدند با کسانی بمراتب بدتر از نجیب بر سرمیز مذاکره بنشینند و قدرت را تقسیم کنند.
رئیس جمهور کرزی در سخنان خود در این کنفرانس از دو کشور پاکستان وعربستان سعودی بعنوان دوستانی که می توانند در امر مذاکره وتفاهم با طالبان، دولت افغانستان را یاری دهند نام برد. وی مخصوصا از ملک عبدالله بن عبدالعزیز پادشاه سعودی بعنوان شخصیتی که می تواند در این رابطه میانجیگری نماید تقاضای کمک کرد که از طرف وزیر خارجهٔ آنکشور این میانجیگری مشروط به جدائی طالبان از القاعده شد.
قبلا یک مقام طالبان در مصاحبه با مجلهٔ عربی زبان آنان بنام (الصمود) در جواب این سوال که اگر سعودی قصد میانجیگری داشته باشد موقف طالبان چیست گفته بود که ما به خانواده پادشاهی عربستان سعودی احترام داریم. شاید همین موضوع موجب گردیده تا رئیس جمهور کرزی به این طمع بیافتد که سعودی می تواند طالبان را پشت میز مذاکره با دولت کابل بیاورد اما عربستان سعودی هم شرط محالی را برای این میانجیگری عنوان کرده است. چگونه می توان دریافت که طالبان و القاعده از هم جدا شده اند. آیا در این رابطه باید منتظر نشر اعلامیهٔ رسمی از جانب طالبان بود؟ اگر تقاضا چنین باشد، به مشکل بتوان تصور کرد آنانی که امارت خود را فدای دفاع از بن لادن کردند، اکنون دست به چنین کاری بزنند. اگر ملا محمد عمر این کار را بکند، از طرف پیروان خویش مورد این پرسش قرار خواهد گرفت که چرا قبل از سقوط امارت اسلامی این کار را نکرد که اینهمه کشتار و ویرانی ببار نمی آمد.
قرار است در بهار سال آیندهٔ خورشیدی کابل شاهد جرگه ای به منظور ترغیب طالبان برای نشستن سر میز مذاکره با دولت افغانستان باشد. گفته می شود پاکستان وعده داده است تا ملا محمد عمر را تشویق نماید تا با دولت کابل مذاکره نماید. اگر واقعا این اتفاق بیافتد می توان امیدوار بود که صلح به افغانستان باز خواهد گشت.

پایان

افغان جرمن آنلاین په درنښت تاسو همکارئ ته رابولي. په دغه پته له موږ سره اړیکه ټینګه کړئ maqalat@afghan-german.de
یادونه: دلیکنې د لیکنیزې بڼې پازوالي د لیکوال په غاړه ده ، هیله من یو خپله لیکنه له رالیږلو مخکې په ځیر و لولـئ